

Η απελπισία χειρότερη και από την ίδια την αμαρτία

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

«Τίποτε δεν υπάρχει ίσο ή ανώτερο από τους οικτιρμούς του Θεού. Γι' αυτό όποιος απελπίζεται, σφάζει ο ίδιος τον εαυτό του» (λόγ. ε', 23).

Υπάρχει συμφωνία σε όλους τους αγίους Πατέρες της Εκκλησίας που βασίζονται στην Αγία Γραφή, ότι δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα στον κόσμο από την απελπισία. Την θεωρούν απείρως χειρότερη και από την ίδια την αμαρτία.

Κι ο Πονηρός ακόμη δεν χαίρεται τόσο όταν βλέπει τον άνθρωπο να αμαρτάνει, όσο όταν απελπίζεται. Γιατί στην αμαρτία υπάρχει διέξοδος: η μετάνοια. Όταν μετανοείς, από την κόλαση πας στον ουρανό.

Σαν τον άσωτο της γνωστής παραβολής: από τον άδη της ασωτείας βρέθηκε στην αγκαλιά του Θεού Πατέρα. Γιατί ακριβώς μετάνιωσε. Γιατί πήρε τον δρόμο της επιστροφής. Η απελπισία όμως είναι ήδη ένας θάνατος, είναι μία αυτοκτονία, γιατί στην ουσία ο άνθρωπος σταματάει να υψώνει το βλέμμα του στον ουρανό. Μένει προσκολλημένος στον εαυτό του, στις ανύπαρκτες δυνάμεις του, στις πτώσεις του. Σαν τον χοίρο που κυλιέται στη λάσπη. Ο άγιος Ιωάννης το αναφέρει ωμά: «όποιος απελπίζεται, σφάζει ο ίδιος τον εαυτό του»!

Τι κρύβεται πίσω από την απελπισία; Γιατί ταυτίζεται με την ίδια την απιστία και τη βλασφημία επομένως του αγίου Πνεύματος – τη μόνη αμαρτία κατά τον Κύριο που δεν μπορεί ποτέ να συγχωρηθεί;

Κρύβεται η έλλειψη πίστης στην αγάπη του Θεού. Ο απελπισμένος έχει διαγράψει τον Θεό και την άπειρη αγάπη Του από τη ζωή του. Έχει διαγράψει συνεπώς τον Ιησού Χριστό και το όλο απολυτρωτικό έργο Του επί της γης. Κι αυτό γιατί έχει

πιστέψει ότι η αμαρτία ή οι αμαρτίες του, οι θλίψεις κι οι δοκιμασίες του είναι υπεράνω αυτής της αγάπης.

Μα τι μπορεί να υπερβεί τον Θεό ή να θεωρηθεί ίσο προς την αγάπη Του; Απολύτως τίποτε. Έπεςες λοιπόν; Αμάρτησες; Ρίξε τον πληγωμένο εαυτό σου στα χέρια του μεγάλου Ιατρού. Θα σε θεραπεύσει αμέσως. Νιώθεις ότι οι θλίψεις και οι δοκιμασίες σ' έχουν καταβάλει ή ότι οι αδικίες σε έχουν πνίξει; Κοίτα τον Κύριο. Όλα αυτά, σου λέει, είναι συμμετοχή στο Πάθος Του. Μαζί τα περνάτε. Γι' αυτό και δεν θα σε αφήσει να δοκιμαστείς παραπάνω από όσο αντέχεις.

Και βεβαίως μη ξεχνάς το σημαντικότερο: Το Πάθος έχει και την άλλη όψη Του κι εκβάλλει πάντοτε σ' αυτήν: την Ανάσταση!

«Όλες οι αμαρτίες του κόσμου, όλων των εποχών, είναι σαν μία σπίθα μπροστά στο πέλαγος. Τι μπορεί να κάνει η σπίθα στο πέλαγος; Έτσι, κι απείρως περισσότερο, είναι οι αμαρτίες του ανθρώπου μπροστά στο πέλαγος της αγάπης του Θεού» (ιερός Χρυσόστομος).